

FREAK.

Era estiu, i s'oposava que per culpa del contrast entre la xafegor angoixant d'una Barcelona a l'agost i la seca frescor d'aire acondicionat d'aquella sala d'espera, en Badr estava neguitós i no parava de moure's. Curiós. Curiós si pensem que estavem allí precisament perquè setmanes enrere el nen anava coix i amb prou feina li venia de gust ni tan sols estar-se d'empeus davant la tele i és clar, d'aquells balls que tanta gràcia ens fan, res de res.

La veritat és que el metge es va atrevir a fer un diagnòstic un pèl alarmant, no sé si era una tàctica perquè ens poguéssim preparar pel pitjor, però veient el nen corrent al voltant de la taula de les revistes o pujant i baixant dels sofàs de pell no podia ser tan greu, però bé, ja ho veuríem amb els resultats de les proves, i no és que la seva mare i jo no estiguéssim amoïnats, no, és que senzillament enteníem no existia cap malaltia que ens impedís ser una família i conceptes com "cronic" o "degeneratiu" els havíem començat a aplicar a la vida diària més que res per anar-nos acostumant.

Eren habituals, a l'hora de sopar, comentaris del tipus: -Mira, saps que? Que ser un nen també és una malaltia degenerativa que et fa degenerar en adult.- Tot valia aquells dies...

Jo pensava en el dia que en Badr fos més gran i em preguntes pel tema, i quant més hi pensava, més clar tenia que no li volia donar més voltes al tema. Li diria que sentint-ho molt, a la teva mare li havia tocat estar fotuda de l'esquena, a tu de les cames i al teu pare, del cap; i, coneixent-me, possiblement em faria a mi mateix un comentari en veu alta com ara -quina família de freaks! Comentari que esperaria que no hagués escoltat més que res per no haver de explicar-li que volia dir "freak". Quina mandra!

També hauré de tenir present que l'hauria de convencer de que ell no s'havia de sentir culpable de si la seva mare i jo discutíem, que ser el protagonista de la discussió no era el mateix que tenir la culpa, però que si no ho podia evitar jo l'entendria perquè havia viscut el mateix amb els meus pares, només que aleshores el "motiu" era jo.

En Badr veuria com en aquelles discussions jo aixecava més la veu i molt possiblement em veuria colpejar portes o trencar gots i veuria la seva mare plorant, pacient, i deixant-me fer...i veuria també com jo cauria rendit al sofà respirant de manera accelerada i amb la impossibilitat de controlar els moviments degut als tremolors...i escoltaria com ara el que plora soc jo, com ara el que se sent culpable soc jo, com la seva mare s'asseia al costat meu i m'abraçava i em consolava...i tots dos l'abraçàvem a ell i el petonejàvem i jo li demanava perdó i li deia que l'estimava...i li demanava perdó.

I si mai es sentia ser una molèstia...ai! Crec que el faria riure i tot quan l'expliquéssim que, entre els 16 i els 25 anys, em pasava dues hores a la dutxa i que semblava que repetís una i altra vegada una taula de gimnàstica mentre ho feia. Que de primer, un quart d'hora, ben bé, per trobar la temperatura de l'aigua, tot seguit el col-

locar en ordre d'us els sabons i començava el "show": Tres ensabonades al cap (de cinc voltes cadascuna), després el braç dret, tres pasades amb la esponja de dalt a baix i tres més al revés, de baix a dalt. Ara li tocava a l'esquerra. I després una cama. I després l'altra. I els meus pares trucant desesperats a la porta perquè acabes (ara que pago jo les factures de l'aigua ho entenc tot). I amb la tovallola, el mateix. I les dents? Cinc vegades al dia ; i les mans em sembla que cada 30 minuts, i "suma y sigue".

I suposo que li explicaré com em vaig afartar de callar-me quan veia a la gent fugir d'aquelles persones que tenien un problema al cap o tractar-los de bojos mentre demostraven compassió i recolzament a aquelles pe parlaven obertament dels seus problemes de fetge , estomac, ossos...i ho sento, però fins a on jo conec el cap es una part més del cos però que molts ho entenguin pot ser esgotador.

-Badr Medina!-la infermera ens indica que passem al despatx del doctor, no serà res, no és res.

UN BON SOBRETAULA